

'T LIEP TEGEN HET NIEUWE JAAR

Een kerstkomedie in twee bedrijven en vijf taferelen

door

JO LEEMANS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 0 33 66 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **'T LIEP TEGEN HET NIEUWE JAAR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JO LEEMANS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot 2023/0220/013
ISBN 9789038516844

Copyright: © Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoeringen) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes. Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren)

HERMAN PETERMANS : 50 jaar, magazijnier, geen fan van Kerstmis

SYLVIE DE WINTER : 48 jaar, ondernemend, werkt in de privé, vrouw van Herman en moeder van Hans

HANS PETERMANS : 21 jaar, woont nog thuis, vriend van Monique Duchateau, kweekt wandelende takken en droomt van een filmrol

TONIA: 70 jaar, de alleenstaande moeder van Sylvie, bomma van Hans

FRITS: 40 jaar, buurman van het gezin Petermans, brave burger

MIA: 35 jaar, buurvrouw van het gezin Petermans, heeft alles graag tip top in orde

WILLY SCHELLEKENS : 65 jaar, gepensioneerd en actief in het wijkcomité, ex-toneelacteur

LIESJE SCHELLEKENS : 32 jaar, alleenstaande dochter van Willy, helpt Willy met het kerstevent

ANTOINE: 55/65 jaar, de gezapige tuinman

DECOR

De living van de welgestelde familie Petermans met achteraan een raam, aan de éné kant de doorgang naar de voordeur, aan de andere kant doorgang naar keuken (en tuin) en de slaapkamers. Voor het overige een grote zetel, kleinere zetel, tafel en stoelen. Ergens ook een hoge kast, best ingewerkt in de muur, waarin bovenaan het kerstgerief ligt en waarin onderaan veel plaats is (om iemand in te verstoppen bijvoorbeeld).

EERSTE BEDRIJF

TAFEREEL 1

VRIJDAGAVOND

(De huiskamer van de familie Petermans. Plots gaat de deur naar de inkomhal open en verschijnt er een wiebelende kerstboom in een plastic pot met daarachter een zwoegende man, de heer des huizes, Herman Petermans.)

HERMAN: *(zet de boom even recht, trekt zijn werkhandschoenen uit en klopt de naalden van zijn kledij)* Mannekes echt, ik haat Kerst! *(kijkt naar de boom, handschoenen terug aan en plots rinkelt zijn gsm)* Laat me gerust. *(versleept de boom met veel moeite naar een hoek in de living, gsm ondertussen gestopt, Herman zet de boom recht)* Voilà! *(de boom valt echter meteen om en dan gaat de vaste telefoon)* Verdorie! *(hij wil de boom rechtzetten maar de telefoon blijft rinkelen)* Foert gij! *(rent naar de telefoon, hijgend)* Met Petermans. Ja Sylvie, ja, ik ben thuis. *(luistert even)* Nee Sylvie, hij staat nog niet op zijn plaats, zo gemakkelijk gaat dat allemaal niet hoor. Ja Sylvie, is goed, tot straks, dag Sylvie. *(hoorn neer)* Mannekes echt waar, ik haat dit zo! Heel uw kot overhoop voor ene gezellige avond, als 't een beetje meezit.

(deurbel)

Wat nu weer?

(af en even later op met Frits, de buurman)

FRITS: ... en ik wilde net mijn biefstukje beginnen bakken toen ik merkte dat de boter op was. Stom hé?

HERMAN: Heu, nogal ja.

FRITS: En ons Mia zei, anders moet je eens bij de burens aanbellen, die zijn precies al thuis.

HERMAN: Klopt, ik ben thuis.

FRITS: Ha de jaarlijkse kerstboom, gezellig hé. Die van ons staat al sinds vorige zaterdag.

HERMAN: Allé zeg.

FRITS: Ja, ja, ons Mia heeft hem weeral schoon aangekleed, die kent er wat van. Ge weet, bij haar moet altijd alles tip top in orde zijn hé.

HERMAN: Zo kennen we ze ja.

FRITS: Maar gij hebt nog wel wat werk precies hé man.

HERMAN: Denkt ge?

FRITS: Ha, ha, ge moet hem zelfs nog rechtzetten. Enfin, kunt gij dus een vloodje boter missen voor mij?

HERMAN: Heu, moet dat in een vloodje?

FRITS: Nee, nee, buurman maar ons Mia doet de boter altijd netjes op een vloodje,

vandaar.

HERMAN: Kijk maar eens in de ijskast in de keuken, dan doe ik wat verder hier.

FRITS: Geweldig, beter een goede buurman dan een verre vriend hé. *(en af naar keuken)*

HERMAN: Of nog beter, een verre vriend én een verre buurman, dan ben ik tenminste gerust in mijn eigen huis. *(weer naar de boom)*

(plots komt de zoon, die blijkbaar thuis was, in de huiskamer, heeft een cadeautje vast)

HANS: Dag pake, al thuis?

HERMAN: Ja jongen, ik heb nog wat werk ziet ge?

HANS: Ja ik zie het. Ik wilde mijn cadeau onder de boom leggen maar ge moet hem nog rechtzetten.

HERMAN: Ja jongen, en dan weten dat wij een tuinman hebben. Maar nee, Sylvie heeft liever dat ik dat doe want "gij doet dat properder".

HANS: Da's toch een compliment.

HERMAN: Ja, als we op onze tuinman slash filosoof moeten wachten staat hij er, met wat geluk, tegen Pasen. Leg het nog maar even opzij jongen. Verdorie, ik moet al mijn kerstcadeaus nog gaan kopen Hans.

HANS: Nog één weekje pake, begint te korten hé? Whatever. Zeg, wat waren al die telefoons daarjuist?

HERMAN: Uw ma om te vragen of het ging met de boom.

HANS: Schattig, zo bezorgd.

HERMAN: Zo bemoeien zult ge bedoelen.

HANS: Zeg pake, is het oké als ik de auto dit weekend neem? Mijn schatje komt terug van een weekje Milaan.

HERMAN: Heu ja zeker, maar hij ligt nog wel vol naalden Hans en die kunnen stevig prikken zene. Ik weet niet of uw Chantal daarmee kan lachen.

HANS: Och, da's goed voor de bloedsomloop en trouwens, 't is Monique pake.

HERMAN: Ha, goed dat ge het zegt want ik kan niet meer volgen. Eerst was er Bea, dan die tuttebel van een Cindy, Chantal en nu dus Monique.

(Antoine gezapig op in werkoveral uit de keuken, met tas koffie in de hand)

ANTOINE: Zover staan we weeral.

HERMAN: Antoine, ik wist niet dat jij in de buurt was. Had ik dat geweten...

ANTOINE: *(gaat in de zetel zitten)* Ja Herman, het is dan wel winter maar in december moet er ook één en ander gebeuren in den hof. Dode takken afvoeren, kalk strooien rond de bomen, de struiken en op de gazon, de roodborstjes voederen...

HERMAN: De roodborstjes voederen?

ANTOINE: En de meesjes en de vinken... Maar ge moet op mij niet letten zenne.

HANS: Dus ik heb Monique een week moeten missen, vandaar. *(neemt zijn vest van de stoel en de autosleutels van tafel)* Thanks pake, tot zondagavond!

HERMAN: Zondag? Ik wilde eigenlijk morgen nog wat potgrond gaan halen voor de

boom.

HANS: Maar pake, ik heb beloofd dat ik bij haar thuis blijf slapen. Allé slapen, ge weet wel... Gij zijt ook jong geweest hé?

HERMAN: Moet zijn, ja.

HANS: Ik wil er misschien wel mee gaan samenwonen. Het klikt echt wel tussen ons, alleen...

HERMAN: Wat alleen?

HANS: Tja, ons make kan me niet missen hier, hé.

HERMAN: Ons make niet ja, die heeft een hemelse schrik van het lege nest syndroom, jongen.

ANTOINE: Ja, er is slechts één lief kind in de wereld en elke moeder bezit dat kind.

HANS: Ja, ja, maar vandaag of morgen vlieg ik toch uit hoor. In het voorjaar misschien, wie weet?

HERMAN: Zoals de roodborstjes, of de meesjes, of de vinken. Zie maar jongen, ik zeg niks tegen je moeder, dat doe je zelf maar als het zover is.

HANS: Ik heb trouwens morgen ook nog 'n auditie voor een reclamespot in Vilvoorde. Spannend hé?

HERMAN: En wat zoeken ze?

HANS: Knappe gasten hé pake.

HERMAN: Misschien iets voor mij dan?

HANS: Ha, ha, ik denk eerlijk gezegd dat ik meer de sexy looks van ons make heb.

HERMAN: Zou kunnen. Zij de looks, ik de brains.

HANS: En dan heb ik het beste van beide werelden. Whatever, ik ben er in ieder geval nu echt eens mee weg, pake.

HERMAN: Is goed.

HANS: Trouwens, misschien heeft Antoine wat grond bij?

ANTOINE: Nee, vandaag niet.

HANS: Zeg pake, die kerstboom gaat niet lopen hoor.

HERMAN: Spijtig genoeg niet nee.

HANS: O ja pake, let gij ondertussen wat op mijn wandelende takken boven?

HERMAN: Heu, ik moet er toch niet tegen praten hoop ik?

HANS: Nee, nee, gewoon zien dat het er niet te warm of te koud wordt, da's alles.

HERMAN: Ik zal nooit begrijpen wat gij daar in ziet... in die monsters.

HANS: Ja, ik kan dat niet uitleggen. Die grillige vormen, die manier van bewegen, ik vind dat iets hebben, iets buitenaards bijna.

ANTOINE: Als ze maar niet stiekem hun eieren leggen als ge weg zijt.

HANS: Dat houd ik constant in het oog Antoine. Weet ge pake, dat de meeste wandelende takken geen mannetje nodig hebben om bevrucht te geraken?

ANTOINE: Dat is zo.

HERMAN: Tja Toine, binnenkort zijn de mannen alleen nog goed om de vuilnisbakken buiten te dragen.

HANS: En om de kerstboom te zetten, ha, ha, ha. Whatever, tot later! *(en af)*

ANTOINE: Later.

FRITS: *(op met boter)* Gevonden! Ik heb wel even moeten zoeken maar ... *(kijkt naar de boom)* Ik denk trouwens buurman, ha dag Antoine, dat ge er best nog wat potgrond bijdoet. Dat kan nooit geen kwaad.

HERMAN: Ik was van plan om ...

FRITS: Enfin, ge doet ermee wat ge wilt, maar 't is ne goeie raad en die kost u niks, akkoord Antoine?

ANTOINE: Absoluut.

HERMAN: Bedankt. Frits, Antoine, helpen jullie even met de boom? Met z'n drieën is het zo gepiept.

FRITS: Wel heu, ons Mia heeft eigenlijk daarnet nog mijn hemd gestreken en ze vroeg om er voorzichtig mee te zijn. Ge weet, ons Mia heeft alles graag tip top in orde hé.

ANTOINE: Geen probleem Frits, met twee lukt ook wel.

FRITS: Dat denk ik ook. Dan ga ik maar eens naar moeder de vrouw. Tot ziens buurman, Antoine. *(af)*

HERMAN: *(imiteert Frits)* En bedankt voor de boter, buurman.

ANTOINE: *(recht)* Laat ons eens kijken. *(naar de boom)*

(Herman en Antoine zetten samen de boom recht)

HERMAN: Ja, hier staat ie goed. Bedankt Antoine.

ANTOINE: Graag gedaan.

(plots telefoon)

HERMAN: Verdorie! *(neemt op)* Met Petermans. Ha schoonmama...

(Antoine met zijn tas koffie af via keuken naar de tuin)

Nee, ons Sylvie is nog niet thuis. ... Ja da's waar ... Ja, die heeft altijd veel werk ... Ja mama ... Ja, ja, ja, donkere dagen, ja, hier ook ja ... *(gaat ondertussen in de keuken een flesje bier halen, neemt de hoorn terug op)* Ja, ja, ja, maar wij hebben ook een schone boom dit jaar ... Ja, ja, bijna. Hier en daar nog wat details, ge weet hoe dat gaat hé? ... Ja, ja, doe ik schoonmama, ja dag. *(hoorn neer)* En laat me nu allemaal gerust, ja! *(zet zich met zijn pintje in de zetel)* Pff, die stilte, zalig.

(plots stormt Sylvie, zijn vrouw, in een mantelpakje, laptop in de hand, het huis binnen)

SYLVIE: Dat verkeer is toch een ramp hé zo rond de feestdagen. Iedereen gestrest tot en met.

HERMAN: Allé gij.

SYLVIE: *(krijgt de boom in het oog)* Maar schat, zo triestig!

HERMAN: *(zuchtend recht)* Echt? Ha ja, nu zie ik het ook.

SYLVIE: Ik had nu eerlijk gezegd toch al wel wat meer kerstsfeer verwacht in huis. Je had toch een halve dag vakantie genomen voor de boom en zo? Trouwens, waar is uw auto? Ik zag hem niet op de oprit.

HERMAN: Hans is ermee naar zijn Grietje, voor heel het weekend trouwens.

SYLVIE: Monique, Herman. Monique Duchateau, de dochter van onze burgemeester. Deftige mensen, Herman. De wagen is toch proper hoop ik want hun donkerblauwe Mercedes blinkt altijd als ne spiegel.

HERMAN: Valt wel mee, misschien hier en daar wat bosgrond en dennennaalden.

SYLVIE: Bosgrond in de auto?

HERMAN: Ja Sylvie, die kerstboom is hier niet als een raket op eigen kracht naartoe gevlogen zie je.

SYLVIE: Die kerstboom ja, ik zou willen dat je er wat aan voortwerkt Herman, straks komt er nog bezoek.

HERMAN: Toch niet de Frits met madame tip top in orde want die is hier al gepasseerd vandaag.

SYLVIE: Awel ik dacht al dat ik zijn goedkope eau de toilette rook. Nog nieuws?

HERMAN: Och, niet belangrijk. Hans vroeg om voor zijn takken te zorgen en o ja, daarstraks was er ook nog ...

SYLVIE: Willy Schellekens passeert straks nog.

HERMAN: Willy wie?

SYLVIE: Doe nu niet onnozel hé Herman! De Willy van het wijkcomité. Ik heb ons opgegeven als medewerkers voor het kerstgebeuren in het dorp.

HERMAN: Ook dat nog.

SYLVIE: Da's ne toffe kerel. Altijd ne goeie toneelspeler geweest trouwens, de Willy.

HERMAN: En Antoine loopt hier ook nog ergens rond.

SYLVIE: Ha dat is goed, ik moet hem dringend spreken over ons rendier.

HERMAN: Ons rendier?

SYLVIE: (*ongeduldig*) Ja in onze voortuin hé Herman. Antoine ging dat regelen voor ons en dat wordt nu toch wel stilaan tijd meen ik.

HERMAN: Wist ik daarvan?

SYLVIE: (*kijkt op horloge*) Ik heb dadelijk nog een online meeting met Dieter.

HERMAN: Dieter?

SYLVIE: Dieter, ja. Onze commercieel directeur, dus ik zal u niet voor de voeten lopen. Het kerstgerief staat daar in de hoge kast. Ik dacht voor dit jaar aan gouden tinten, da's altijd feestelijk. Laat u maar eens goed gaan schatje. (*neemt haar laptop*) Wees creatief zou ik zeggen. Go for it, maar wel in 't goud hé.

HERMAN: Ik moest nog zeggen ...

SYLVIE: Doe dat goed hé schatje.

HERMAN: Ja schatje. (*zucht en neemt nog 'n slokje*)

SYLVIE: En ge moet wat minder drinken, gij. (*en af*)

HERMAN: En ik moest dus nog zeggen dat schoonmama vroeg om terug te bellen!

Mannekes echt, ik haat Kerst. Komaan Herman, herpakt u, nog 'n pintje en dan ertegenaan, korte pijn. *(af en terug met flesje bier, neemt een stevige slok)* De boom dus. Potgrond heb ik niet dus... *(kijkt rond, gaat naar een kamerplant, gooit de plant door het raam naar buiten en doet het zand van de pot in de emmer van de boom)* ... dus lossen we dat zo op. *(roept naar boven)* Creatief hé?! Nog een beetje aankleden dat hij geen koude voeten krijgt. *(kijkt rond in het salon, in de ene zetel ligt een blauwe plaid, in de andere een rode)* Ideaal. *(neemt de rode plaid en drapeert deze rondom de plastic emmer van de boom)* Al veel gezelliger zo. De kerstballen, *(kijkt rond en wijst)* in die kast. *(doet de hoge kast open, neemt een stoel en klimt er moeizaam op.*

(plots de deurbel)

Verdorie, da's die Willy toch al niet zeker. Sylvie! Sylvie!

(geen reactie, nogmaals deurbel, Herman van de stoel en naar de voordeur)

Ja, ja.

(af en even later op met Mia, de buurvrouw)

MIA: ... en ik zeg tegen Frits, ik zal de overschot van die boter wel snel effe terugbrengen. Weet je, ondertussen kan hij dan rustig verder kokkerellen. Ne mens is al eens graag zo alleen op zijn gemak hé.

HERMAN: Ja Mia, tegen wie zeg je het.

MIA: Maar ik heb hem wel een keukenschort aangegeven want ik had net zijn hemd gestreken en met al dat gespetter en zo...

HERMAN: Ja, 't is wat hé.

MIA: Ha, ge zijt druk met de kerstboom in de weer zie ik. Die van ons staat al van vorige zaterdag en ik moet zeggen ...

HERMAN: ... dat hij tip top in orde is.

MIA: Ha, Frits heeft het al verteld misschien... Tja, dan heeft hij niet overdreven, onze boom mag echt gezien worden. Spring één van de dagen maar eens effe binnen hé Herman. Enfin, hier is jullie boter. Bedankt.

HERMAN: Ja maar zeg, nu je hier toch bent, kan je me even helpen met de versiering. Dan kan Frits nog wat kokkerellen in zijn schortje. Ik heb wat last van de rug na mijn gevecht met die boom.

MIA: Maar natuurlijk, wat moet ik doen?

HERMAN: Gewoon de dozen aanpakken en op tafel zetten als je wil. Moet ik niet altijd trap op en af hé. *(klimt op stoel)*

MIA: Kleine moeite, buurman. Laat maar komen.

HERMAN: Mannekes echt, wat een stapel.

MIA: Bij mij zijn ze gesorteerd per kleur, da's overzichtelijker dan hé.

HERMAN: Eens kijken... *(neemt enkele dozen)* goud met blauw, da's al goed. *(geeft doos aan Mia)* Zilver, wit... Nee, goud zei ons Mia. Hier, goud met spikkels, ook goed. Paars en wit, nee, da's den Anderlecht... Goud en rood... Ja, dat mag.

MIA: Amai, die zien er duur uit.

HERMAN: Tja, ge kent ons Sylvie hé. Als 't goedkoop is moet ze 't niet hebben.

MIA: Zie je ergens slingers Herman? Bij mij zitten die netjes in een aparte plastic box.

HERMAN: Bij ons liggen die netjes her en der verspreid, ook overzichtelijk hoor. Goud... dit moet hem zijn. *(met slinger de stoel af)* Zo Mia, ik kan verder nu. Bedankt voor de hulp.

MIA: Graag gedaan buurman. We zijn er om elkaar te helpen nietwaar? Doe Sylvie de groetjes.

HERMAN: Ja, ja, je weet de weg hé Mia.

MIA: Ja hoor, succes!

HERMAN: Komt tip top in orde.

MIA: En prettige feesten!

HERMAN: Ongetwijfeld.

MIA: Ja, ja, 't loopt tegen het nieuwe jaar.

HERMAN: Zo is het. *(begeleidt Mia richting voordeur)* Daag!

(Mia af en Herman op)

Zover zijn we, maar eerst nog 'n fris pintje. *(even af naar de keuken en snel terug op)* Mannekes echt, dat zal hier snel gepiept zijn, zeker weten. *(hangt enkele ballen in de boom)* Ene hier en ene daar, ik wens je een gelukkig nieuwjaar. *(krijgt er zin in)* Hier nog eentje en hier misschien... En nu nog... een dikke zoen van je kleine kapoen, Herman. Goed bezig.

(plots de deurbel)

Verdorie, die Willy. *(wil nog snel een bal ophangen)*

(andermaal de bel)

Ja, ja, geduld, geduld! *(in zijn haast valt de kerstbal in stukken op de grond)* Ja lap, vijftig euro foetsie. *(neemt nog 'n slokje)* Ik kom eraan!

(af en op met Liesje, de bevallige dochter van Willy Schellekens)

HERMAN: Niet op de rommel letten, ik heb nog wat werk. Heu... Liesje zei u?

LIESJE: Ja. Maar dat begrijp ik helemaal, het zijn drukke dagen voor iedereen mijnheer Petermans.

HERMAN: Het is Herman Liesje. Maar zet u toch. Allé zeg, u bent dus de dochter van de Willy?

LIESJE: Ja maar als ik Herman mag zeggen moet jij de u-vorm weglaten.

HERMAN: Akkoord, dat praat makkelijker. Drinkt u, heu, drink je iets Liesje?

LIESJE: Heb je nog zo'n pintje, dat smaakt altijd.

HERMAN: Zeker weten, komt eraan. *(snel af en op met flesje bier)* Zo, dat praat iets makkelijker, maar dat zei jij ook al geloof ik hé.

LIESJE: Bedankt Herman. Ik voel mij hier al direct op mijn gemak.

HERMAN: Awel ik ook en da's precies al even geleden. Schol.

LIESJE: Ons vader laat zich verontschuldigen, hij weet niet meer waar zijn hoofd staat met dat kerstevent in het dorp. Ik vrees dat hij het allemaal wat onderschat heeft. Tja, hij wordt er ook niet jonger op natuurlijk.

HERMAN: Tja.

LIESJE: Maar gelukkig zijn er nog mensen als jullie waar we op kunnen rekenen.

HERMAN: Ho, maar da's graag gedaan hoor.

LIESJE: *(ziet een aantal boeken in de living)* Ha, verwoede lezers?

HERMAN: Ik wel. Sylvie heeft daar geen tijd voor. Die heeft andere ... interesses.

LIESJE: Welk genre lees je?

HERMAN: Bah, dat varieert. Ik zit nu zo bij de klassieke Vlaamse schrijvers van vorige eeuw. Ernest Claes, Cyriel Buysse, Felix Timmermans ... *(staat recht)* Ge weet wel, Pallieter en zo. Dit heb ik onlangs gelezen: "Het kindeken Jezus in Vlaanderen", vond ik goed eigenlijk. *(geeft het aan Liesje)*

LIESJE: En zeer gepast voor de tijd van het jaar. Mag ik het eens lezen, Herman?

HERMAN: Maar natuurlijk, ik kan het wel even missen.

LIESJE: Bedankt. Wachten we nog op Sylvie of zal ik maar meteen met de deur in huis vallen?

HERMAN: Vertel het me maar Liesje, ben benieuwd.

LIESJE: Oké, jij bent dus de herder.

HERMAN: Excuseer?

LIESJE: De herder, de hoeder van de kerststal.

HERMAN: Heu, ik ben niet helemaal mee vrees ik.

LIESJE: Sylvie had je toch opgegeven voor een rol in de evocatie van het kerstverhaal dit jaar.

HERMAN: Wat?

LIESJE: En dat komt trouwens geweldig goed uit. De Frans, die al jaren onze herder is, heeft zijn been gebroken bij een fietsaccident en geef toe, een herder in een rolstoel is geen zicht hé Herman.

HERMAN: Nee, nee, dat is geen zicht. *(neemt een slok)* Maar ik als herder...? Ik weet niet... Is dat wel een zicht?

LIESJE: Da's zeker gij. Morgen wordt de kledij gepast. Er zal een naaister zijn om eventueel hier en daar nog wat aan te passen. Da's morgenvoormiddag rond 9 uur in de sporthal, past dat?

HERMAN: Wel heu... speel jij ook een rol in het stuk?

LIESJE: Voorlopig niet. Waarom?

HERMAN: Bah, je zou dat goed doen denk ik.

LIESJE: Charmeur.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze